

18.4.94
9/10

DOC 06364

18.4.94

9/10

מכתבים למע

מה רצה בן גוריון ב-49'?

בתגובה על "חברי הטוב שמעון, ידידי הטוב
יצחק" מאת אביבה לורי ("הארץ", 13.4)

במאסר 1949 שירתתי כקצין מבצעים
ב' של חזית ב' בחטיבת גבעתי וכחבר
משלחת ישראל לשיחות שביתת הנשק
ברודוס. הגענו למבוי סתום בשיחות,
וב-18 במאסר חזרתי עם משה דיין לארץ.
תפקידנו הוגדר ברורות - על דיין הוטל
לשכנע את המלך, ועלי הוטל לעזור
להכין את ההתקפה על הגדה בהפגנתיות,
כדי לסייע לו להבהיר לחוסיין שאם לא
יסכים לתת לנו חלק - ניקח את הכל.
התוצאה: חתימת מפת שביתת הנשק
(1:100,000) בארמון בשונה, כבסיס למ
פזת (1:250,000) שנחתמו ברודוס.

ב-1949, אם כן, היתה כוונתו של בן
גוריון השגת תנאים מינימליים בהסכם
שביתת הנשק, ולא כיבוש הגדה. אבל
בספטמבר 1948 הוא אכן נתן הוראה
לכבוש את הגדה. זאת אחרי ששאל את
יגאל אלון כמה ערבים יכרחו משם, ואלון
ענה לו: כמה שאתה תחליט. המבצע עמד
להתחיל יום אחרי הרצח של הרוזן ברנז'
דוט, אבל בגלל הרצח היה הכרח לבטלו.
שאול רמתי
ירושלים